

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/58/2016
Identifikačné číslo spisu:	4413228691
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:4413228691.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: KFB Trans s.r.o., Hradná 529/5, 033 01 Liptovský Hrádok, IČO: 46 375 236, zastúpeného advokátskou kanceláriou LEAGLE s. r. o., Kuzmányho 3997, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 856 509, proti žalovanému: BENKOSPED INTERNATIONAL, s.r.o., Nám. Sv. Imricha 21, 943 01 Štúrovo, IČO: 45 528 411, zastúpenému JUDr. Katalín Némethovou, advokátkou, Nám. Sv. Imricha 21, 943 01 Štúrovo, o zaplatenie 864,- Eur s príslušenstvom, vedeného na Okresnom súde Nové Zámky, pod sp. zn. 15Cb/14/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu Nitre zo dňa 19. novembra 2015, č. k. 26Cob/126/2014-82, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .

II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Zámky rozsudkom zo dňa 29.09.2014, č. k. 15Cb/14/2014-62, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 864,- Eur s 9,50 % ročnými úrokmi z omeškania od 20.11.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že žalovaný je zároveň povinný zaplatiť žalobcovi 51,50 Eur titulom náhrady iných trov konania a 522,44 Eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 864,- Eur s 9,50 % ročným úrokom z omeškania odo dňa 20.11.2013 do zaplatenia, a to z dôvodu celkovej úhrady faktúry č. 130464 (ďalej len „faktúra“), ktorou vyúčtoval žalovanému cenu vykonanej medzinárodnej prepravy. Súd prvej inštancie skonštatoval, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané splnenie povinnosti žalobcom, ktoré spočívalo vo vykonaní prepravy objednanej žalovaným. Podmieňovanie zaplatenia ceny za prepravu žalovaným doložením originálu listov CMR a originálom tzv. „Laufzettel“ neakceptoval. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie mal za to, že sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou faktúry a posúdil nárok žalobcu za dôvodný, a preto žalobe v celom rozsahu vyhovel.

2. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na odvolanie žalovaného, napadnutým rozsudkom zo dňa 19.11.2015, č. k. 26Cob/126/2014-82, rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 29.09.2014, č. k. 15Cb/14/2014-62 potvrdil, pričom žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd posúdil odvolanie žalovaného ako neopodstatnené a v celom rozsahu sa stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie, v dôsledku čoho jeho rozsudok v súlade s ust. § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil. V rámci svojho odôvodnenia odvolací súd zdôraznil, že podľa jeho názoru podmieňovanie zaplatenia ceny prepravy predložením originálov vyššie uvedených listín zo strany žalovaného, v danom prípade nie je opodstatnené, právne relevantné a nezodpovedá to ani skutkovým okolnostiam veci zisteným z vykonaného dokazovania. Okrem iného ďalej poznamenal, že žalovaný v priebehu konania žiadnym spôsobom nevysvetlil, aký reálny negatívny dopad by malo nepredloženie uvedeného dokladu po vykonaní prepravy. Nakoľko odvolací súd nezistil žiadny negatívny dopad takéhoto konania žalobcu na žalovaného, skonštatoval odopieranie vyplatenia odplaty za nesporne vykonané prepravy z dôvodu nepredloženia vyššie uvedeného dokladu za šikanózne a takýto výkon práva priečiaci sa pravidlám poctivého obchodného styku, ktorému v zmysle ust. § 265 Obchodného zákonníka nemožno priznať právnu ochranu.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktoré odôvodnil ust. § 241 ods. 2 písm. c) O. s. p., podľa ktorého rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Žalovaný opakovane argumentoval tým, že sa žalobca zaviazal, že po uskutočnení prepráv odošle spolu s originálom LAUFZETTEL daňový doklad žalovanému, čo predstavovalo podľa žalovaného osobitne dohodnutú podmienku zmluvných strán. Nakoľko žalobca vystavil a doručil žalovanému faktúru bez originálu LAUFZETTEL, ako si účastníci konania dohodli v prepravnej zmluve, t. j. k uvedenej faktúre neboli priložené požadované originály dokumentov v zmysle platne uzavretej zmluvy, nedošlo k splneniu všetkých povinností na strane žalobcu, ktoré by oprávňovali žalobcu na vystavenie akéhokoľvek dokladu na zaplatenie. Podľa názoru žalovaného žalobca akceptoval objednávku s odkladacou podmienkou žalovaného s tým, že žalovaný prepravné uhradí do 60 dní po doručení faktúry žalobcu spolu s originálom LAUFZETTEL. Vzhľadom na to, že žalobca v konaní nepreukázal dodržanie svojej zmluvnej povinnosti - spolu s faktúrou zaslať žalovanému i originál LAUFZETTEL, žalobcovi do dnešného dňa nevznikol nárok na prepravné.

4. Žalovaný sa domnieva, že súd prvej inštancie a rovnako aj odvolací súd v konaní pochybili, a to nepreskúmaním dodržania a vykonania povinností žalobcu, ako aj oprávnenosti požadovať cenu za prepravu, pokiaľ porušil svoje povinnosti vyplývajúce z prepravnej zmluvy napriek vedomosti o odkladacej podmienke. S prihliadnutím na uvedené žalovaný žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu spolu s rozsudkom súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný zastúpený v súlade s ust. § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (ust. § 447 písm. c/ C. s. p.).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom od 01.01.2015 (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ust. § 236, ust. § 237 ods. 1 a ust. § 238 O. s. p.

7. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, len v prípadoch, v ktorých ho pripúšťa zákon (ust. § 236 ods. 1 O. s. p.).

8. Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ust. § 237 až ust. 239 O. s. p.

9. Z dôvodov uvedených v ust. § 237 ods. 1 O. s. p. je možné dovolaním napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo na povahu predmetu konania. Spôsobilým predmetom dovolania je podľa tohto ustanovenia rozhodnutie vydané odvolacím súdom v odvolacom konaní. K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v ust. § 237 ods. 1 O. s. p., prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale i z úradnej povinnosti (ust. § 242 ods. 1 O. s. p.). V prípade, že dovolací súd zistil, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, i keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal. Dovolací súd postupuje rovnako i v prípade, že dovolanie nie je v zmysle ust. § 238 O. s. p. prípustné.

10. Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku zákon vymedzuje v ust. § 238 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 O. s. p. Naopak dovolanie proti rozsudku nie je prípustné z dôvodov uvedených v ods. 4 a ods. 5 tohto ustanovenia.

11. Podľa ust. § 238 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle ust. § 238 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci.

12. Podľa ust. § 238 ods. 3 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa ust. § 153 ods. 3 a 4.

13. V danom prípade dovolaním žalovaného nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ale taký potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné. Dovolací súd v prejednávanej veci dosiaľ nerozhodoval, preto ani nevyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané. Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalovaného nie je podľa ust. § 238 ods. 1 až 3 O. s. p. procesne prípustné.

14. Podľa ust. § 238 ods. 5 O. s. p. dovolanie nie je prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

15. Konanie v obchodnej veci o peňažné plnenie začalo na súde prvej inštancie dňa 29.11.2013. Výšku minimálnej mzdy v deň podania návrhu na súde prvej inštancie, upravoval zákon č. 663/2007 Z. z. o minimálnej mzde v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“).

16. Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 326/2012 Z. z. bola s účinnosťou od 01.01.2013 stanovená minimálna mzda vo výške 337,70 Eur. Desaťnásobok tejto mzdy predstavuje sumu vo výške 3.377,- Eur. Predmet dovolacieho konania tvorí suma vo výške 864,- Eur, ktorá neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy. Z tohto dôvodu dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalovaného nie je podľa ust. § 238 ods. 5 O. s. p. procesne prípustné.

17. Dovolací súd sa neobmedzil iba na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa ust. § 238 O. s. p., ale so zreteľom na povinnosť odvolacieho súdu vyplývajúcu z ust. § 242 ods. 1 O. s. p. sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné i podľa ust. § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu

(rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z uvedených procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a rozhodovanie vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát).

18. Žalovaný procesné vady konania v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p. netvrdil a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo.

19. Dovolateľ ako dovolací dôvod uplatnil ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. t. j., že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd dodáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd použil iný právny predpis, ako mal správne použiť alebo aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval. Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v prejednávanej veci nejde.

20. Námetka žalovaného, ktorou vytýka súdu, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení veci podľa ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., však sama o sebe prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že by v konaní došlo k nesprávne právnemu posúdeniu veci zo strany odvolacieho súdu, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa ust. § 236 a nasl. O. s. p.

21. Keďže v danom prípade prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodiť z ust. § 238 O. s. p., a vady konania v zmysle ust. § 237 ods. 1 O. s. p. neboli dovolacím súdom zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného proti rozsudku odvolacieho súdu podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

22. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (ust. § 262 ods. 2 C. s. p.).

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.